

Gyökerek és lombok, 8. kötet

A kötet, amelyet a kezében tart az olvasó, a múltról szól. Olyan emberekről, akik az erdészpályát választották hivatásul, s noha néhányan többé-kevésbé elsodródtak az erdőtől, szívük mélyén erdészek maradtak.

A gondolatot, hogy az életutakat videoszalagra rögzítsük, Bánó László erdőmérnök sugallta immár több mint két évtizede. Köszönet illeti a felvételek kezdetén segítő Szentendrey Géza, és a mindvégig kitartó Szabados Katalin munkáját. Azóta sokasodnak a polcon az önkéntes vallomások a szülőföldről, a hazáról, a pályáról, az alma materről. Több, mint száz van már belőlük.

A munka kezdete óta sokan távoztak az élők sorából. A videoszalagra felvett életutakból azonban mozaikszerűen, összeállíthatjuk a 20. század magyar erdészettörténetének azokat az emberi vonatkozásait, amelyekről nemigen olvashatunk az eddig megjelent kiadványokban. A szereplők vallomása olyan részletekkel egészíti ki a tudományos történelemírás alkotóelemeit, amelyek kötőanyagként rögzítik azt egységes egészzé.

A Gyökerek és lombok életrajzsorozat az embert állította középpontba. Az embert, aki az individuum belső rezdülései-

nek feltárásával teszi teljessé az erdészpályán töltött évtizedek alakította szakmatörténelmet. A múlt tudományos leírása mindig a tényszerű bizonyítékokra támaszkodó események láncolatából építkezik. Ám a valóság részleteiből írt történelmet az ember, a közösség tetteinek sorozata alkotja, sokszor figyelmen kívül hagyva a szereplők döntésének lelkiismereti okait.

Csínján kell tehát bánnunk a résztvevők sommás megítélésével egy-egy esemény kapcsán. A minősítő jelzőkkel különösképpen. Az események mi-értje és hogyanja, az ember döntését meghatározó motiváció ismerete nélkül könnyen helytelen útra tévelyedhetünk. A kötet az emberről szól. A mindenkor emlékezők főként magukról beszélnek. Nézzé el ezért a kedves Olvasó a szereplőknek az olykor hangsúlyos egyes szám első személyt. Próbálja meg a lehetetlent, és tegyen úgy olvasás közben, mintha a szereplők életét élné. Így elkerülhető az igazságtalan kritika és az olvasmányélmény is bensőségesebb lehet.

A kötetben szereplők: Király Lajos, Draskóczy József, Csanády Etele, Adamovich László, Andor József, Ván László, Kondor Endre, Jacsman János, Nagy László, Apt Kamill.

Pápai Gábor

Mesélnek a fák

Az NymE-ERFARÉT Nonprofit Kft. kiadásában a közelmúltban jelent meg Molnár Sándor, Répay Dorottya és Börcsök Zoltán: Mesélnek a fák című könyve.

A 85 színes fotóval és 80 rajzos illusztrációval ellátott 21 mese látványosan és érzelmeinkre is hatva ismerteti a legfontosabb fafajtaikat.

A Dr. Börcsök Zoltán biológus által készített művészi felvételek az élőfák mellett bemutatják az egyes fák leveleit, terméseit, sőt az adott fajfából készíthető fatárgyakat is. A fajfa-bemutató oldalak rövid szöveges ismertetői egy-egy játékos versrészlettel is kiegészültek.

A mesék világába visznek bennünket Répay Dorottya művészhallgató szemet-lelket gyönyörködtető illusztrációi. A vidám, játékos vízfestmények nagyban hozzásegítik a gyermekeket a mesék elképzeléséhez.

A mesék szerzője, a faanyagtudomány ismert professzora, Dr. Molnár Sándor a soproni könyvbemutatón elmondta, hogy a kötet összeállítását, megírását két esemény motiválta. Az első: meglátogatta gyermekorvos lányát a munkahelyén az egyik legnagyobb fővárosi kórházban, ahol a váróterem örömteli módon gyermekrajzokkal volt díszítve. A sok-sok rajzon autók,

motorok száguldoztak, tankok, ágyúk lövöldöztek. A fák és virágok pedig csak egy-két rajzon szerénykedtek. Mi is egyetértünk a professzorral: itt valami baj van...

A második érzelmi inspiráció egyszerűbb: megszületett a professzor 6. unokája. Ennyi unoka pedig már megérdemel egy mesekönyvet!

Miről is mesélnek a fák? Mind a 21 fa beszél magáról, információkat ad az olvasónak. Ezen kívül elmond egy-egy mesés történetet, ami az adott helyszínhez vagy a fához kötődik. Így megismerkedhetünk a Károlyi grófok híres platánfájának történetével a füzérradványi kastélyparkban, a IV. Béla királyt elrejtő felső-mocsoládi óriás hárrsal, vagy a hédervári Árpád-tölgy meséjében a magyarok sorsdöntő

pozsonyi csatájával. A mesék elvisznek bennünket a Szent Anna-tó melletti Mohos-láphoz, az ország közepére Pusztavacsra, vagy a kapuvári égererdőbe is.

A könyvben szerencsésen és játékosan ötvöződik az erdők, a fák, a teljes élővilág szeretete, történelmünk néhány epizódjával és igazi mesebeli csodákkal.

A könyv legfontosabb célkitűzését idézzük a szerzők előszavából: „Soha ne feledjétek: a fák a mi legigazibb barátaink és segítőtársaink! A barátaitokat pedig név szerint kell, hogy ismerjétek!”

A könyv tehát hasznosan segítheti az 5-12 éves gyermekeknek a fák megismerését és megszeretését.

Farkas Péter

